cedere passim oibus hoc studiū esset malū ita negare simpliciter. Cōcedendū est igr̄ interdū hmōi studiū et hoc ꝓpter multa que ꝓ̄nt nite e uenire. Unū est fidei defensio. Sicut enī hereticū et paganū ꝛpugnāt fidei ita et quidā philosophi suā. ꝓpter qd̄ dicit aplūs Colo. ij. Videte ne quis vos seducat ꝑ philosophiam. Sicut ānō potest se defendere a fallacijs. qui nō nouit te eis ita nec a talibꝫ. Aliud est destructio errorū eorū apd̄ philos fuit errores multi et veritates mīte sicut ī serpēte venenū et tyriaca. et sicut tyriaca est efficacior oīb̄ aliis cōtra venenū. ita et veritates eor cōtra errores eorū oī veritates fidei qua ipsis nō reapuit. Aliud est mtelligencia scripturaꝝ multa. et fuit et in textu et in glosis ecc̄ originalibus sanctorū et scriptis doctor quē possibile est mtelligere sine sciēcia philosophi et ideo spoliis egyptiorū ditantur hebrei sicut dicitur. Exodi xij. cum ea que apud philos iuenerūt fideles asportant ad scripturaꝝ exposicōē. Aliud est fidei corroboratio. Fuit enī apud eos multa ad fidei cōfirmationē plurimū valencia. Unde ī cōmēto super librū de ymagine boecij dicitur q̄ fides nr̄a ex ymnis philē tracta est. qd̄ enī notū est dei manifestū est in illis. Roma. p̄. Aliud est acuto ingenio ad intendū preter sacre scripture. Ecc̄ ferrum ferro acuit. ferū salcet ingenio naturalis cū ferro scripture philē que vere est ferrū in ꝓpacōne ad sacram scripturā q̄ modo argentū modo aurū vocatur. Aliud est vtilis motiua. Plus enī mouet mterdum aliquos philē q̄ theologica. Vidi ego quendā fratrē magnū ī philias et theologias qui dicit q̄ cū existens in seculo studeret ī astronomia iuenit in libro albumazar. et antiqui astronomi iuenerūt q̄ erat ī celo signū huiusmōi scilicet vgo tenēs filiū ī gremio et iuxta eam lōgenius qui non tangerat eā. qd̄ mtpretatur de gloriosa virgine et filio ꝑ philos fuit motus ut referebat ad bonum q̄ ex aliquibꝫ ꝑdictis oībus quas audisset. Ideo dicit de dyonisio et de magis q̄ illū eclipsis solis q̄ philiam fuit esse miraculosam. et illos stellam noua philē mouit et duxit ad xp̄m. Aliud est ꝓpriū mistery honorificū. Ilōne aplūs de tali honore videtur multū fuisse solliciatus qui dicit q̄n dui sum aplūs nūsteriū meū honorificabo. Roma. xj. Aliud est philē sciencie contēptus. multi enī q̄n non nouerūt ea que sūt apud philos reputant ea maiora q̄ sunt et postq̄ nouerūt nō sapiunt eis alīq̄ in cōpacione ad theologiā. Unde aug. quasi michi reputans illas trās in cōpacōne ad istas dicit. Non hūt ille pagine vultū pretatis. lacrimas confessionis. spm̄ cōtribulatū. ꝓ salutem. spōsam caritatē. aram spm̄ sanctū. poculū ꝓcy. Nemo sibi cantat. nō ne deo subiecta erit alia mea. nemo audit ibi vocauit. venite ad me omēs qui laboratis. ꝓ hec et alia multa. cōcedit ꝑ studium philicū sed non cuilibet. Sūt in illis libris quedā bona et quedā mala sicut in orto quedā herbe bone. et quedā male. Bonū est ut dicit augustinꝰ se legisse ī libris platonis. licet non eisdem ūbis q̄ ī primapro erat ūbū. et ūbū erat apud deum. Malū est q̄ legit apud eos de deo lucōē ciuilari in āno magno et filia multa. et ideo nō est tutū cuilibet illa legere nisi sciat discernere hoc ab illo. ne forte colligat herbas malas pro bonis. exemplū ī ecclīastica hīstoria de dyonisio cpō cui repreliso a fris q̄ legebat libros hereticos apparuit visio dicens. Lege omnia q̄cunq̄ venūt ad manus tuas q̄ omnia ꝓbare et discernere potes. Ex quo relinquit q̄ hijs qui nescit bñ discernere non est securū mtendere

boms et malis legere. ne forte malū cum bono colligant. Ideo doceat theophilus lector ougenis. ita bonū capiat ne spīam attingat. Contra illos qui negligūt religionē ꝓ studiū Capt̄ Cētesimū Tricesimū sextū.

Quarta quartū notādū q̄ sunt quidam qui ꝓpter suā tordinatā amorē dimittunt interdū ea. que sūt religiōis. modo ī scribendo modo ī legendo nō ī audiendo. et ī alijs hmōi ad studiū pertinentibꝫ se mscpabilit occupādo. Isti sūt qui cū vocat signū ad ecīam vl̄ capl̄m uel alibi. vel cum a plātis vel officialibꝫ vocāt ad aliq̄ hijs qui sūt studij. sic adherent q̄ obediencia postponūt. ī hoc silēs primis pnabꝫ qui mstigacōne dyabolica ꝓpter apetitū scīae mobilem ceciderunt. Genesis. Primer enī ad viros scōs pascere affectum suū. ī ordibus et de nouembꝫ secretis. ī missis celebrādis. ī confessione frequēti. in laudibus diuinis quibꝫ mteresse libenter. et specialit in officio bē virginis. sed ista prodolor omnia ista dimittit ꝓpter studiū interdū per qd̄ solū videntur diuina. nō gustāt. contra qd̄ dicit ps. Gustate et videte. Ideo primet ad veram religionē ut sicut ꝑ alter dicūtur fratres ita sibi exhibeant fīna seruicia mutuo diligenter in suis necessitatibꝫ. Cū ergo tota religio consistat uel in obīa quo ad maiores. q̄ sunt loco dei. uel in sanctis affectibꝫ quo ad ꝓximū. uel ī fraternis obsequijs quo ad proximū. q̄ omnia huiusmōi mortificatj amor studij ī pedit. patet quō qui huiusmōi fuit religionē ꝓpter studiū derelinquit. Et nota q̄ scīa venēti religionē facit videre mala ꝑterita multa q̄ non nouerat. oīdit eaā mala imminēcia de futuro et temptacōibus. sed nō potest iustificare de ꝑteritis nec custodire a futuris sine religionis opibus. Cū q̄ ingresso religionem sūme sit necessaria iustificatio.

de malis ꝑteritis. et custodia de futuris. consolatio spiritualis in pīti. efficacia et ꝓuectio ad gradū futurū. que omnia cōfert religio non scīa. q̄ stultū et dāpnosū est viro religioso ꝓpter studiū negligere ea que sunt religionis. De prōgatiua virtutis supra scīam. Ca. Cē. Tri. septimū.

Hoc idem patet si videre q̄ tū prōgatiue habeat virtus ad quā est omis religio supra scīam ad quā est studiū. Attendendū est igr̄ q̄ virtus est via ad salutem. Ecc̄ xxx. Salus aīe in scīa virtutis. scīa vō non sic. Aliqñ ne demones qui scīt plusq̄ aliquis inuentes. Ner pharisei qui ī scīencijs adeo sublimes fuerūt. Ner salomō qui omēs precellit in scīa ad miseros descendisset q̄ nō solum de demonibus et pharizeis. sed ea de salomone assūpserūt multi. ꝓualet q̄ virtus sup scīam illa. non. Augustinꝰ. Surgūt indocti et ea pūnt celum et nos cū libris nostris demergimꝰ in ifernū. Item scīa parū aut michil confert ad vitutē. ut dicit phūs in ethicis virtus vo multū confert ad sapiam. Ecc̄. l. Fili mi q̄ cōaspiciens sapiam serua iusticiam. et deus prebebit tibi cā. Item virtus tāto laudabilior est. q̄ to magis est sequestrata a scīa. ut ī simplice q̄ sapiente. scīa vero sine virtute nec digna est nomine sapie. Tullius. placuit illud platonis. scīa mala que remota est a iusticia. callidius pot q̄ sapiencia noīanda est. Item de monū est verare. Matth. xv. Et isti qui habent scīam absq̄ virtute. ī dā plus omibꝫ vexant totā suam abbaciā sua trātura. Item demonū est dissoluere vīcula sicut dicitur marci. v. et isti iter dū plus a alijs frangunt observācias regulares. Item magr̄ in xp̄o docens vtilia nō q̄ docet scīas aliqs nisi solum